

Asia: VN/33836/2025

Luonnos hallituksen esitykseksi laeiksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta annetun lain ja harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Kommenttinne valvontalain 1 §:ään ehdotetusta muutoksesta ja sen vaikutuksista (Kunnan hyte-järjestämistehtävän valvonta).

Lääkäripalveluyritykset ry (jäljempänä LPY tai yhdistys) kiittää lausuntopyynnöstä ja mahdollisuudesta lausua hallituksen esitysluonnoksesta sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta annetun lain ja harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 6 §:n muuttamiseksi.

LPY kannattaa esityksen tavoitteita: asiakas- ja potilasturvallisuuden vahvistaminen sekä sääntelyn selkeyttäminen. Yhdistys muistuttaa, että sääntelyn on oltava riskiperusteista ja oikeasuhtaista, eikä se saa muodostua esteeksi palveluiden tuottamiselle.

LPY näkemyksen mukaan kuntien rooli hyvinvoinnin ja terveyden edistämisessä (hyte-tehtävät) on merkittävä. Siksi on sääntelyn ja valvontavastuun täsmentäminen esitetyllä tavalla on perusteltua.

Sääntely ei kuitenkaan saa johtaa tarpeettomaan hallinnollisen taakan kasvuun kunnissa. On tärkeää, että valvontavelvoitteet kohdistuvat vain olennaisiin, asiakas- ja potilasturvallisuuteen liittyviin kysymyksiin, eikä velvoitteita laajenneta sellaisiin kunnan toimintoihin, joissa riski on vähäinen. On syytä muistaa, että hyte-tehtävät usein integroituvat useisiin kunnan muihin toimintoihin, eivätkä siten aina ole osoitettavissa erillisinä toimintoina.

LPY:n mielestä on tärkeää huolehtia siitä, että sääntely ei lisää palveluntuottajien hallinnollista taakkaa.

Kommenttinne valvontalain 4 §:ään ehdotetusta muutoksesta ja sen vaikutuksista (Vaativaa sosiaalihuoltoa tuottavan palveluyksikön määritelmä).

LPY kannattaa vaativaa sosiaalihuoltoa tuottavan palveluyksikön määritelmän tarkentamista esitetyllä tavalla: ympärivuorokautinen toiminta ei yksin määritä palvelua vaativaksi. Muutos on perusteltu, koska se mahdollistaa valvonnan kohdentamisen aidosti riskiperusteisesti ja siten voidaan vähentää ennakkovalvontaan liittyvää hallinnollista työtä.

Oikeasuhtainen ja riskiperusteinen valvonta parantaa palveluntuottajien toimintaedellytyksiä ilman, että asiakas- ja potilasturvallisuus vaarantuu.

Kommenttinne valvontalain 9 §:ään ja 24 §:n 1 momenttiin ehdotetuista muutoksista ja niiden vaikutuksista (Palveluntuottajan henkilöstön kielitaidosta huolehtiminen)

LPY pitää perusteltuna henkilöstön kielitaidon vahvistamista asiakas- ja potilasturvallisuuden sekä kielellisten oikeuksien toteutumisen näkökulmasta. On kuitenkin tärkeää huolehtia siitä, että vaatimukset ovat selkeitä, ennakoitavia ja ne suhteutetaan kulloisenkin tehtävän sisältöön. Kielitaitoon liittyvät vaatimukset eivät saa muodostaa kohtuutonta estettä työvoiman saatavuudelle. On tärkeää, että sääntelyn toimeenpanoa tuetaan selkeällä ohjeistuksella ja että kielitaitovaatimukset ovat toteutuskelpoisia.

Mielestämme esityksessä jää epäselväksi vastuunjako tilanteissa, joissa itsenäinen rekisteröitynyt ammatinharjoittaja tuottaa palveluita rekisteröityneen yrityksen toimitiloissa. Tällöin kyseinen itsenäinen ammatinharjoittaja vastaa ensisijaisesti omasta kielitaidostaan, mutta sopimuskumppanina toimiva organisaatio (esimerkiksi lääkärikeskus) vastaa kokonaisuudesta ja siitä, että lain edellytykset toteutuvat käytännössä myös ammatinharjoittajan tuottaessa palveluita. Tämä edellyttää selkeitä sopimus- ja ohjauskäytäntöjä, jotka pitäisi kirjata valvontalakiin tai vähintään sen soveltamisohjeisiin.

Kommenttinne valvontalain 18 §:ään ja Harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 6 §:ään ehdotetuista muutoksista ja niiden vaikutuksista (Velvoitteidenhoitoselvityksen pyytäminen ja laatiminen)

LPY kannattaa sitä, että viranomaisilla on riittävät tiedot palveluntuottajien luotettavuuden arvioimiseksi. Harmaan talouden torjunta on tärkeää myös yritysten näkökulmasta, sillä se edistää reilua kilpailua ja ehkäisee väärinkäytöksiä.

Sääntelyssä on kuitenkin huolehdittava siitä, ettei palveluntuottajille synny päällekkäistä dokumentointi- ja tiedonantovelvoitetta tilanteissa, joissa vastaava tieto on jo viranomaisrekistereissä. Sääntelyn on oltava mahdollisimman yhdenmukaista, ennakoitavaa ja riskiperusteista, jotta hallinnollinen taakka ei kasva ilman selvää valvonnallista lisäarvoa.

**Kommenttinne valvontalain 24 §:ään ehdotetuista 2 ja 3 momentista ja niiden vaikutuksista
(Palvelunjärjestäjän omavalvontaan ja lastensuojelun sijaishuollon valvontaan liittyvät tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudet)**

LPY:n mielestä on perusteltuna, että palvelunjärjestäjän omavalvontaan liittyviä tiedonsaanti- ja tarkastusoikeuksia täsmennetään.

Pidämme tärkeänä, että valvontaoikeudet ovat oikeasuhtaisia, tarkastusoikeuksia käytetään ensisijaisesti ohjaavassa ja ennakoivassa tarkoituksessa ja ettei yritysten hallinnollisen työn määrä kasva tarpeettomasti.

**Kommenttinne valvontalain 26 ja 27 §:ään ehdotetuista muutoksista ja niiden vaikutuksista
(Omavalvonnan raportointi)**

LPY:n mielestä omavalvonnan raportointivälin pidentäminen esityksen mukaisesti nykyisestä neljästä kuukaudesta kuuteen kuukauteen on lähinnä kosmeettinen muutos nykyiseen. Lain edellyttämä säännöllinen ja tiheää raportointi lisää palveluntuottajien hallinnollista taakkaa parantamatta toiminnan laatua tai potilasturvallisuutta. Raportoinnin olisi oltava ennemminkin tarveperusteista.

Yhdistyksen mielestä omavalvonnan raportointia koskevaa sääntelyä on vieläkin selkeytettävä. Ehdotuksessa jää yhä epäselväksi, mikä lisäarvo omavalvontaohjelmalla on tilanteessa, jossa palveluysikkökohtainen omavalvontasuunnitelma on pakollinen. Molempien laatiminen aiheuttaa turhaa päällekkäistä työtä ja resurssien käyttöä.

Esitämme, että omavalvontasuunnitelman seurannan selvitystä ja raportointia täsmennetään valvontalaissa tai alemman asteisessa ohjeistuksessa niin, että eri toimijat ymmärtävät vaatimukset yhdenmukaisesti: esimerkiksi miten omavalvontaohjelman ja omavalvontasuunnitelmien raportointi eroavat toisistaan, jos toimijalla on molemmat.

LPY pitää tärkeänä, että omavalvontaan liittyvät velvoitteet ja raportointi suhteutetaan toiminnan kokoon ja riskeihin. Pienimuotoisen toiminnan omavalvontaa pitäisi voida toteuttaa kevennetyllä mallilla. Onko tarkoituksenmukaista edellyttää yksinyrittäjältä erillistä omavalvontasuunnitelmaa ja sen julkaisemista sähköisesti julkisessa tietoverkossa silloin, kun hän toimii toisen rekisteröityneen palveluntuottajan tiloissa ja noudattaa tämän omavalvontasuunnitelmaa.

Yksinyrittäjältä ei pitäisi vaatia erillistä omavalvontasuunnitelmaa silloin, kun hän toimii toisen rekisteröityneen palveluntuottajan palvelupisteissä ja on silloin velvoitettu noudattamaan tämän omavalvontasuunnitelmaa.

**Kommenttinne valvontalain 2 ja 28 §:ään ehdotettavista muutoksista ja niiden vaikutuksista
(Vuokratyöntekijöiden rikostaustan selvittäminen)**

LPY:n mielestä rikostaustan selvittämistä koskevan sääntelyn laajentaminen vuokratyöntekijöihin on perusteltua asiakas- ja potilasturvallisuuden näkökulmasta. On tärkeää, että vastuunjako palveluntuottajan ja vuokrayrityksen välillä kuvataan valvontalaissa tai sen perusteluissa selkeästi.

Kommenttinne valvontalain 45 §:ään ehdotetuista muutoksista ja niiden vaikutuksista (Viranomaisvalvonnan tiedonsaantioikeudet)

LPY:n mielestä lupaviranomaisen tiedonsaantioikeuksien täsmentäminen on perusteltua, jotta valvontaa voidaan toteuttaa tehokkaasti. Samalla on kuitenkin huolehdittava siitä, että tiedonsaantioikeuksien käyttö on tarkoituksenmukaista, tietosuoja-sääntelyn mukaista ja hallinnollisesti sujuvaa.

Kommenttinne 47 a §:n sääntelystä koskien Pohjanmaan hyvinvointialueen tehtäviä, ohjausta ja rahoitusta kansallisena asiakas- ja turvallisuuden asiantuntijaviranomaisena.

Esityksen mukaan Pohjanmaan hyvinvointialueelle säädettäisiin kansallinen asiakas ja potilasturvallisuuden asiantuntijatehtävä, joka sisältää kansallisen strategisen seurannan, arvioinnin, suunnittelun, kehittämisen ja edistämisen sekä sosiaali- ja terveysministeriön osoittamat muut asiantuntijatehtävät. Tehtävää ohjaisi sosiaali- ja terveysministeriö ja siitä aiheutuvia kustannuksia korvattaisiin valtion varoista.

LPY ei pidä ehdotettua ratkaisua tarkoituksenmukaisena. Asiakas ja potilasturvallisuuden edistäminen on keskeinen osa sosiaali- ja terveydenhuoltoa, ja sen pitäisi kytkeytyä tiiviisti osaksi sosiaali- ja terveydenhuollon kokonaisuutta. Valtakunnallisen asiantuntijatehtävän osoittaminen yksittäiselle hyvinvointialueelle ei ole perusteltua. Tehtävien hoitaminen edellyttää valtakunnallista asiantuntijuutta sekä kytkentää kansalliseen tietopohjaan ja riittäviä tiedonsaantioikeuksia.

LPY esittää, että valvontalaissa tai muussa lainsäädännössä säädetään Asiakas- ja potilasturvallisuuskeskuksen asemasta siten, että se siirrettäisiin yhdeltä hyvinvointialueelta omaksi valtakunnalliseksi viranomaiseksi tai osaksi esimerkiksi Lupa- ja valvontaviraston (LVV) toimintaa. Tällöin keskus kytkeytyisi paremmin valtioneuvostotasoiseen ohjaukseen ja se palvelisi kaikkia sosiaali- ja terveystalvontuntuottajia.

Kommenttinne väliaikaisen sääntelyn voimassaolon ja julkisten palveluntuottajien siirtymäajan jatkamisesta ja niiden vaikutuksista

LPY kannattaa vuoden 2025 alussa voimaan tulleen valvontalain väliaikaisen sääntelyn jatkamista. Sen mukaan yksityisten elinkeinonharjoittajien ja muiden vastaavassa asemassa olevien pienten sosiaali- ja terveydenhuollon palveluntuottajien on ollut mahdollista aloittaa toimintansa tai toteuttaa jo rekisteröidyn toiminnan olennainen muutos ennen valvontalain mukaista rekisteröintipäätöstä.

Mielestämme tämä muutos ei kuitenkaan ratkaise Soteri-rekisteröitymiseen liittyviä ongelmia. Täytyy muistaa, että tämä poikkeusmenettely aiheuttaa myös eriarvoisuutta palveluntuottajien välille.

Esitimme sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta annetun lain kehittämistarpeita käsittelevästä arviomuistiosta (6.3.2026, VN/27681/2025) STM:lle 17.4.2026 antamassamme lausunnossa valvontalakiin ja sen soveltamiseen toteutettavia muutoksia, joiden myötä sekä lain tavoitteet saavutettaisiin paremmin että Soteri-rekisteröinnit saataisiin joustavammiksi. Toistamme ne tämän lausunnon kohdassa Muut kommentit esitysluonnoksesta.

LPY ei pidä tarkoituksenmukaisena ja perusteltuna sitä, että julkisten palveluntuottajien siirtymäaikaa pidennetään nykyisestä entisestään, jopa vuoteen 2032 asti. Pidämme kohtuuttomana tilannetta, jossa yksityisillä palveluntuottajilla on vuosikausia julkisen sektorin toimijoita tiukemmat hallinnolliset vaateet, ja jossa yksityiset palveluntuottajat myös vastaavat rekisteröintijärjestelmästä koituvista kustannuksista.

Yhdistys muistuttaa, että jo vaalikaudella 2015-2019 valmisteltiin sosiaali- ja terveydenhuollon valvontaa käsittelevä niin sanottu tuottajalaki, jota eduskunta ei ehtinyt käsitellä. Sen yhtenä keskeisenä tavoitteena oli saattaa kaikki palveluntuottajat saman valvonnan piiriin. Julkisella sektorilla on toteutettu viime vuosina suuria organisaatiouudistuksia ja palveluverkon muutoksia. Sosiaali- ja terveystalouden palveluiden käyttäjien oikeusturvan ja tuottajien välisen kilpailuneutraliteetin näkökulmasta ei ole perusteltua, että julkisen sektorin palveluntuottajat tulevat valvontalain velvollisuuksien piiriin vasta 2030-luvulla.

Kannatimme nykyistä siirtymäaikaa julkisen sektorin palveluntuottajille, koska muutoin on vaarana se, että kaikkien rekisteröintien käsittely viivästyy entisestään. Kaikilla julkisen sektorin palveluntuottajilla, hyvinvointialueet mukaan lukien, on nykyisen lainsäädännön puitteissa riittävästi aikaa valmistautua valmiuslain soveltamiseen ja siihen liittyvien velvollisuuksien täyttämiseen.

Muut kommentit esitysluonnoksesta

Vuoden 2024 alusta voimaan tulleella valvontalailla säädetään sosiaali- ja terveystalouden palveluiden järjestäjien valvonnasta ja omavalvonnasta sekä yksityisten ja julkisten palveluntuottajien toimintaedellytyksistä, rekisteröinnistä, omavalvonnasta ja viranomaisvalvonnasta. Valvontalaissa säädetään yhtenäisestä sekä julkisia että yksityisiä palveluntuottajia koskevasta rekisteröintimenettelystä. Rekisteröinti on edellytys sosiaali- ja terveystalouden palveluiden tuottamiselle.

Valvontalain tavoitteena on yhtenäistää sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoiden sääntelyä ja vahvistaa palveluiden laatua sekä asiakas- ja potilasturvallisuutta. Lain myötä aikaisemmin ilmoitusvelvolliset ja luvanvaraiset palveluntuottajat veloitettiin siirtymään rekisteröintiin

perustuvaan järjestelmään. Kaikkien sote-palveluntuottajien, myös tukipalveluiden tuottajien, on täytynyt rekisteröityä valtakunnalliseen Soteri-rekisteriin. Ennen lain voimaan tuloa palveluntuottajiksi ilmoittautuneet ja toimiluvan saaneet siirrettiin virkатыönä kyseiseen rekisteriin.

Soteri-rekisteröintien ruuhkautumien heti alussa johtui monesta syystä. Rekisteröinnin hyväksynnän odotusajat (rekisteröintijonot) pitenivät kohtuuttomiksi muun muassa seuraavista syistä: rekisteröintivelvollisten suuri määrä yllätti lupaviranomaiset, virkатыönä tehdyissä siirroissa ilmeni virheitä, joita jouduttiin korjaamaan, rekisteröintiohjeet olivat epäselvät, muutositmoituksia tehtiin huomattavasti arvioitua enemmän. Soteri-rekisteröinnin ruuhkautuminen ja kohtuuttoman pitkät käsittelyajat ovat heikentäneet merkittävästi palveluntuottajien toimintaedellytyksiä ja palveluiden saatavuutta sekä sote-alojen ammattilaisten työllistymistä.

LPY pitää välttämättömänä, että Soteri-rekisteröinnin joustavoittamiseksi löydetään ratkaisuja. Yhdistyksen mielestä rekisteröintikäsittely saa kestää korkeintaan kuukauden (30 vuorokautta).

STM:ssä virkатыönä valmistellusta arviomuistiosta sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta annetun lain kehittämistarpeista 17.4.2026 lähetetyssä lausunnossamme esitimme seuraavia valvontalain muutoksia toteutettavaksi:

1. Valvontalakia sovelletaan vain sosiaali- ja terveysalan koulutuksen saaneisiin ja kyseisiä palveluita tuottaviin toimijoihin. Sosiaali- ja terveyspalveluiden tukipalveluita (esimerkiksi kuljetus- tai ateriapalveluita) tuottavilta yrityksiltä ei pidä edellyttää rekisteröitymistä Soteri-rekisteriin. Niiden toiminnan valvontavastuu on joko järjestämisvastuullisilla hyvinvointialueilla tai kyseisiä palveluita osana sote-palveluita hankkivilla palveluntuottajilla.
2. Valvontalain käsitteistöä on selkeytetään. Erityisesti palvelupisteen ja palveluyksikön määritelmät on kirjattava selkeämmin, jotta rekisteröinti vastaa paremmin palvelutuotannon todellista luonnetta ja palveluntuottajien veloitteet ovat ymmärrettäviä.
3. Palveluntuottajalle asetettuja yleisiä edellytyksiä ja luotettavuuden arviointia kehitetään nykyistä riskiperusteisemmaksi. Palveluntuottajaa ja sen toimintaa koskevat edellytykset on suhteutettava toiminnan luonteeseen ja laajuuteen.
4. Lupa- ja valvontaviraston rekisteröintiin perustetaan kaksi jonoa: uusille ja toimintansa vasta aloittaville oma ja toimintansa jo vakiinnuttaneille oma käsittelyjono. On luonnollista, että uudet toimintansa aloittavat palveluntuottajat tarvitsevat enemmän viranomaisten neuvoja, ohjeita ja tukea kuin toimintansa vakiinnuttaneet. Myös lupaviranomaisella on tarve selvittää tarkemmin

uusien palvelutuotantoa vasta aloittavien toimijoiden edellytykset tuottaa sosiaali- ja terveyspalveluita kuin jo toimintansa vakiinnuttaneiden palveluntuottajien.

5. Soteri-rekisteriin pitäisi automaattisesti hyväksyä yritysmuodosta riippumatta kaikki jo kertaalleen rekisteröityneet palveluntuottajat, kun ne siirtyvät palveluntuottajaksi rekisteröityneen palveluntuottajan toimipisteeseen. Tällöin Soteri-rekisteröinnin hyväksymiseen riittäisi ilmoituksen tekeminen ja palvelutuotannon voisi aloittaa heti. Yhdistys muistuttaa, että palveluntuottajan ammattitaito ja osaaminen eivät katoa mihinkään, jos hän siirtyy toiseen palvelupisteeseen tuottamaan vastaavia palveluita, joiden osalta se on jo kerran rekisteröitynyt.
6. Arvioidaan sitä, missä tilanteessa edellytetään uutta rekisteröintiä tai muutosilmoituksen hyväksyntää. Onko tarkoituksenmukaista vaatia uutta rekisteröintiä toimintansa vakiinnuttaneelta palveluntuottajalta palveluvalikoiman laajentamisesta samassa palveluyksikössä tai edes uuden toimipisteen avaamisesta silloin, kun tuotettavat palvelut ovat samoja kuin aiemmassa yksikössä?
7. Kannatimme arviomuistioon sisältyvää esitystä siitä, että valvontalaissa turvataan valvontaviranomaiselle riittävät tiedonsaantioikeudet. Rekisteröintiprosessia voidaan nopeuttaa sillä, että lupaviranomaisen tiedonsaantioikeuksia muilta viranomaisilta parannetaan, esimerkiksi rikosrekisteritietojen saamista Oikeusrekisterikeskuksesta. LPY esittää, että lupaviranomaisen muilta viranomaisilta palveluntuottajan luotettavuuden varmistamiseksi tarvitsemien tietojen keräämistä automatisoidaan. Yhdistys ehdottaa tekoälyn hyödyntämisen selvittämistä rekisteröintiprosessin tehostamiseksi ja kustannussäästöjen aikaansaamiseksi.
8. Omavalvonnan roolin korostaminen on valvontalaissa perusteltua. Rekisteröinnissä vaadittavan omavalvontasuunnitelman laajuus ja tarkkuus on kuitenkin suhteutettava palvelutoiminnan kokoon ja luonteeseen. Käyttöön voitaisiin myös ottaa esitetyt omavalvontasuunnitelmia tai omavalvontasuunnitelman mallipohjia, joihin rekisteröityvä palveluntuottaja täyttäisi omat tietonsa.
9. Omavalvontavelvoitteita on tarve keventää ja mallintaa siten, että ne tukevat aidosti toiminnan laadun kehittämistä eivätkä muutu lähinnä muodolliseksi dokumentaatioksi.
10. Kannatamme arviomuistiossa esitettyä näkemystä siitä, että viranomaisvalvonnan tulee olla nykyistä riskiperusteisempaa ja ennakoivampaa. Valvontaresursseja ja -toimintaa on kohdennettava nykyistä selkeämmin haavoittuvassa asemassa oleville palveluita tuottavien toimijoiden ohjaukseen ja valvontaan.

11. Valvonnassa on tärkeää korostaa ohjaavaa ja neuvovaa otetta erityisesti uusien ja pienten toimijoiden kohdalla. Viranomaisvalvonnan on tuettava toiminnan kehittämistä, eikä se saa muodostua toiminnan esteeksi.
12. LPY:n mielestä on perusteltua, että lupaviranomaisella on riittävät tiedonsaantioikeudet valvontalain mukaisten tehtäviensä suorittamista varten. Samalla on kuitenkin varmistettava, ettei siitä aiheudu tarpeettomia tietoturva- tai yksityisyydensuojariskejä.
13. Rekisteritietojen ajantasaisuus ja mahdollisuus virheellisten rekisterimerkintöjen joustavaan korjaamiseen ovat välttämättömiä Soteri-rekisterin luotettavuuden varmistamiseksi.
14. Asiakas- ja potilasturvallisuuskeskuksen tehtävät, asema ja rahoitus varmistetaan pitkäjänteisesti. Keskukseen roolin on oltava ensisijaisesti ohjaava, tukeva ja tietoa kokoava, ei päällekkäinen suhteessa muihin viranomaisiin.
15. On tarkoituksenmukaista säätää yhtenäisestä sekä julkisia että yksityisiä palveluntuottajia koskevasta rekisteröintimenettelystä riippumatta palveluntuottajan oikeudellisesta muodosta.
16. Jatkovalmistelussa on ratkaistava, kuinka sote-alojen opiskelijoiden työtä ja toimintaa valvotaan. Tehdäänkö heistä erillinen valtakunnallinen rekisteri, josta harjoittelupaikkoja tarjoavat palveluntuottajat voivat kätevästi tarkistaa, missä oppilaitoksessa he ovat kirjoilla ja mitä opintoja on suoritettuna?
17. Jotta valvontalain kannatettavat tavoitteet voidaan saavuttaa ja sääntelystä saadaan joustavampaa, on tarkoituksenmukaista arvioida kyseisen lain ja sen soveltamisen muutostarpeet.
18. Yhdeksi valvontatoimen joustavoittamisen ja tehostamisen tavoitteeksi on asetettava mahdollisuus rekisteröintimaksujen alentamiseen

Edellä mainituista muutosesityksistä on osa toteutettu lausunnolla olevassa hallituksen esitysluonnoksessa. Mielestämme tehdyt muutokset eivät kuitenkaan ole riittäviä. LPY esittää, että valvontalain uudistamisen jatkovalmistelussa siihen tehdään muutoksia, jotka luovat edellytykset lain tavoitteiden saavuttamiselle, byrokratian vähentämiselle ja Soteri-rekisteröintien joustavoittamiselle.

Partanen Ismo
Lääkäripalveluyritykset ry